

hvilket man har indhentet Erklæringer bl. a. fra Den danske Købstadforening. De samvirkende Sogneraadforeninger og Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser bemærkes følgende:

ad § 1.

Man har fundet det rigtigst at fastslaa, at Anmeldelses- og Afgiftspligt m. m. paahviler den, der holder Hunden, uanset hvem der ejer den.

ad § 2.

Bestemmelsen i Paragraffens 1. Stk., sidste Punktum er indsat, fordi der paa de nævnte Steder vil kunne være en særlig Trang til at holde Hund.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Paragraffens 2. Stk., sidste Punktum, henvises til Lov angaaende Omordning af Københavns Politi m. v. af 11. Februar 1863 § 18, hvorefter Københavns Kommune skal stille et passende aarligt Beløb til Raadighed for Politidirektøren til Gengæld for, at Politiets Andel af Hundeafgiften tilligemed

forskellige andre Indtægter nu er tillagt Kommunens Kasse, medens de tidligere indgik i Politikassen.

ad § 5.

Man har anset det for overflødig at opretholde Bestemmelsen i § 6 i Loven af 12. April 1889 om, at der paa Landet skal affattes Vedtægter om Hundetegnernes Løsning, jfr. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 205 af 14. September s. A., efterat de paa-gældende Regler er optagne i selve Lovforslaget.

ad § 6.

De nugældende Regler herom findes i § 5 i Loven af 12. April 1889, jfr. Lov Nr. 99 af 27. April 1900 og Justitsministeriets Skrivelse Nr. 26 af 9. Januar 1901. Man har anset det for rettest, at den heromhandlede Beføjelse tillægges Sogneraadet og Amsraadet i Forening i Stedet for som hidtil at kræve Justitsministeriets Godkendelse. Sidste Punktum er tilføjet efter et af Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse fremsat Ønske.